

Pasakojimas vaikams apie Velykas

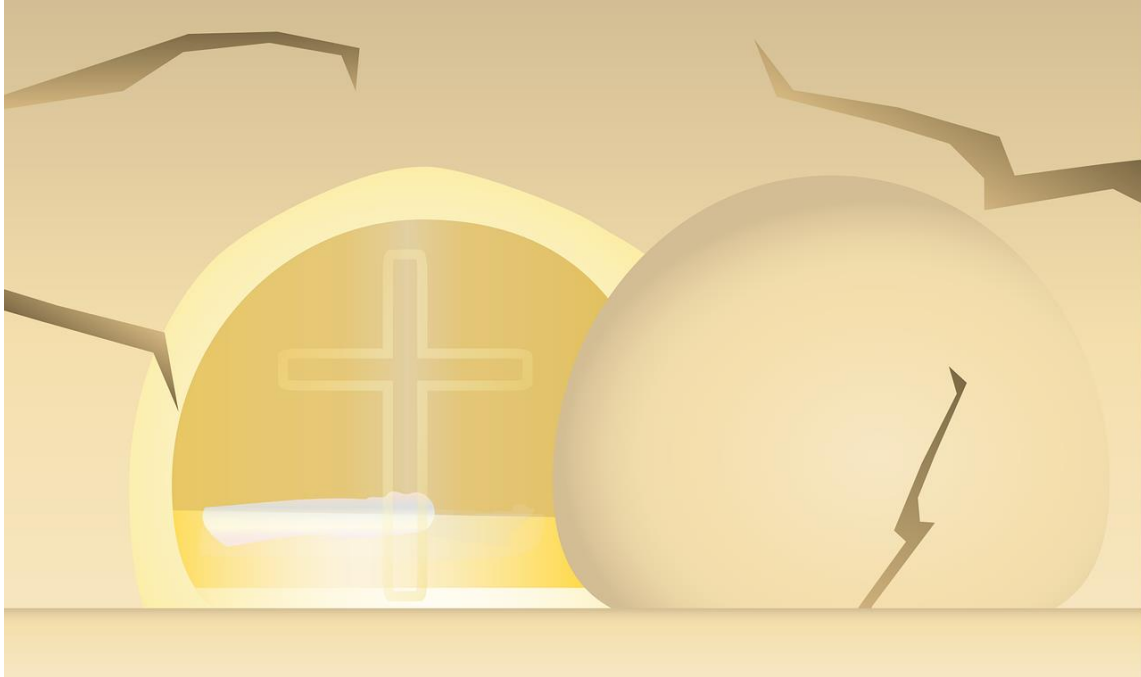

Foto: Nina Garman, Pixabay

Dievas atsiuntė savo sūnų, Jėzų, į žemę, kad jis skelbtų Dievo žodį, iškentėtų visas žmonių skriaudas ir išpirktų visas jų nuodėmes.

Jėzus buvo geras, padėjo vargšams, gydė ligonius, todėl jis įgijo daug draugų ir pasekėjų.

Vaikščiodamas po Izraelį jis skleidė Dievo žodį žmonėms. Su juo keliavo ir gerus darbus jam padėjo daryti dvylika jo mokinių (apaštalu).

Didžioji Savaitė buvo paskutinė Jėzaus gyvenimo savaitė žemėje.

Verbų sekmadienis – Jėzus įžengia į Jeruzalę

Viskas prasidėjo saulėtą sekmadienio rytą, kai Jėzus, sėdėdamas ant asilo, kartu su savo mokiais atėjo į Jeruzalę švęsti Velykų.

Jį džiaugsmingai sveikino žmonių minia: kaip karaliui mojavo palmių šakelėmis, kelią nuklojo savo drabužiais ir augalais ir šaukė "Osana Osana, mūsų Karalius atėjo!"

Buvo žmonių, kurie Jėzumi netikėjo ir norėjo jam pakenkti.

Jėzus matė pyktį tų žmonių širdyse, todėl jis norėjo būti su savo draugais.

Didysis Ketvirtadienis - Paskutinė vakarienė

Ketvirtadienio vakarą, Jėzus sukviėtė savo mokinius valgyti vakarienės.

Pirmiausia jis nuplovė visiems savo mokiniams kojas. Jis tai darė norėdamas parodyti, kad kiekvienas žmogus turi padėti vienas kitam.

Valgant vakarienę, Jėzus pasakė, tai yra paskutinis kartas, kai jie visi yra kartu.

Jėzus paėmė duoną ir vyną, palaimino ir davė savo draugams sakydamas: „Valgykite šią duoną - tai yra mano Kūnas, kurį už jus atiduodu. Gerkite šį vyną - tai yra mano Kraujus, kurį už jus išlieju“.

Jis žinojo, kad tą vakarą vienas iš mokinių (Judas) išduos jį kariais, kad jis bus nukankintas ir numirs.

Foto: Falco, Pixabay

Didysis penktadienis – Jėzus nukryžiuojamas

Izraelio valdovai netikėjo, kad Jėzus yra Dievo sūnus. Jie manė, kad vadinti save Dievo Sūnumi yra nusikaltimas ir jie nuteisė Jėzų mirti.

Kareiviai kankino Jėzų, uždėjo ant Jo galvos erškėčių vainiką, prikėlė Jį ant kryžiaus ir Jėzus mirė.

Didysis Šeštadienis – Jėzus palaidojamas

Vėliau Jėzus buvo suvyniotas į baltą drobulę ir palaidotas kapo rūsyje, kuris buvo iškirstas uoloje. Mokiniai bijodami, kad niekas neateitų ir nepavogtų Jėzaus kūno, olos angą paslėpė - užrideno didžiuliu akmeniu.

Didysis šeštadienis – tai tylos, susikaupimo ir laukimo metas. Šią dieną pagerbiamas Jėzaus Kristaus poilsis kape.

Šv. Velykų rytas – Jėzaus prisikėlimas

Ankstų sekmadienio rytą, Angelas pasirodė Marijai ir pasakė: "Jėzus gyvena! Eikite ir pasakykite visiems savo draugams, kad jie pamatys Jėzų dar kartą!

Tikrai Jėzaus kapas buvo tuščias. Kape žmonės surado drobulę, kurioje buvo įvyniotas Jėzaus kūnas. Paties Jėzaus kape nebebuvo!

Marija labai apsidžiaugė.

«Jėzus nemirė! Jis gyvas!»

Marija išskubėjo visiems papasakoti nuostabią naujieną. Nė vienas iš Jėzaus mokinių negalėjo patikėti, kad Jėzus prisikėlė iš numirusių ir yra gyvas.

Tada Jėzus jiems pasirodė.

Pakėlęs ranką, Jėzus palaimino savo mokinius

" Pasakykite visiems apie mane " sakė jis.

Šv. Velykos yra šventė, simbolizuojanti Kristaus prisikėlimą iš numirusių.

Kristaus žengimo į dangų diena (Šeštinės)

Po keturiasdešimt dienų Jėzus nuvedė savo mokinius prie didelio kalno. Jis pakėlė ranką ir palaimino juos. „Papasakokite visiems apie mane“, - tarė jis. Tada jis vėl žengė į dangų. Ši

diena vadinama Kristaus žengimo į dangų diena. Debesis užslinko ir jo nebesimatė. Mokiniai ilgai stovėjo žiūrėdami į dangų. Staiga tarp jų atsirado du angelai. "Kodėl jūs vis dar stovite ir žiūrite į debesis?" - jie paklausė. Jėzus nužengė į dangų. Vieną dieną jis sugrįš lygiai taip pat kaip ir paliko jus". Tuomet mokiniai grįžo į miestą su džiaugsmu širdyje. Jėzus juos išmokė daugelio dalykų. Jie visada prisimins jo pasakytus žodžius: „Nesijaudinkite ir nebijokite. Pasitikėkite Dievu ir pasitikėkite manimi. Dievo namuose yra daug kambarių. Aš noriu, kad jums būtų paruošta vieta. Vieną dieną aš sugrįšiu ir pasiimsiu jums, kad ir jūs galėtum būti ten, kur esu aš“.